

Aydınlanma

Aydınlanma, insanın içsel karanlıklarını ve sahte benliğin getirdiği korku dolu düşünceleri ve bozuk güduları terk etmeden gerçekleşemez. Bu süreçte, kişinin korkuları yok olmaz, sadece yerini sevgiye bırakır.

Aydınlanma, acılarını ve ışıklarını yanında getirerek kapıya dayanır. Kapıyı açan kişi, neye uğradığını şaşırarak sarsıntılar geçirir, acılar yaşar ve zayıflıklarıyla yüzleşir. Ruhsal uyanış gerçekleşene kadar bu acılar artar. Dönüştürücü deneyimlerden ders çıkarıldığında, ruhun ışığı ve ahlaki oksijenin etkisiyle farkındalık devreye girer ve ikinci doğum gerçekleşir. Böylece hakiki benlik ortaya çıkar.

Aydınlanma, bir şeye sahip olmak değil, kendini keşfetmek ve kendini sorgulama yetisine sahip olmaktır. Kendinde kalmak ama bencilliğe kaçmamaktır. Her daim bilgi arayışında olmak, yeri geldiğinde vazgeçmeyi bilmek ve korku kültüründen sevgi kültürüne geçiş yapmaktır. Gerçek sevginin ve bilginin ışığına girmek, hayatı o sevgi, bilgi ve ışıkla görmek ve bunun gereklerini samimi bir şekilde merhametli farkındalıkla yerine getirmektir.

Yusuf Beğtaş